

Toespraak Staatssecretaris De Vries ter gelegenheid van de terugkeer van Hr. Ms. De Ruyter en de medailleuitreiking (herinneringsmedaille vredesmissies) Maandag 22 december 2008

Mannen en vrouwen van Hr. Ms. De Ruyter,

Een bijzonder welkom ook aan de vertegenwoordigster van de Vaste Kamercommissie Defensie, mevrouw Angelien Eijsink. Het wordt zeer gewaardeerd dat vanuit de Tweede Kamer op deze wijze blij wordt gegeven van steun aan onze militairen.

[korte inleiding, minuut stilte voor vrijdag omgekomen militair]

Het is voor mij een eer dat ik u vanochtend, met de haven in zicht, mag welkom heten en straks namens de Nederlandse Regering de herinneringsmedaille Vredesoperaties mag uitreiken. Voor velen van u de tweede medaille in één jaar. U kwam eind januari 2008 terug van de UNIFIL-missie waar u de Libanese autoriteiten ondersteunde illegale wapentransporten tegen te gaan. Een hele klassieke maritieme missie, in feite een zeeblokkade. Wat u nu heeft gedaan is van heel andere aard, maar ook een taak die de marine al van oudsher uitvoert; het escorteren van schepen in een gebied met hoge piraterij-dreiging.

Het begin van de missie was gehuld in onzekerheid. Bij uw vertrek uit Nederland was u voorbereid ingezet te worden voor de NATO Response Force *of* voor het World Food Program. Het was nog niet duidelijk wat u zou gaan doen. De eerste drie weken aan boord was het lang en hard werken, om optimaal voorbereid te zijn op beide missies. Daarna kwam het verlossende woord uit Nederland dat u door zou gaan naar Somalië

om daar de voedseltransporten van het World Food Program te begeleiden. Flexibel als u bent, stoomde het schip op naar Somalië, u was er klaar voor! Een mooie taak lag op u te wachten.

In de Golf van Aden en in de Arabische Zee bij Somalië zijn dit jaar meer dan 120 schepen door piraten aangevallen. Meer dan dertig boten werden gekaapt. Het vasteland van Somalië is te onveilig om humanitaire hulp door te voeren, en de toevoer over zee wordt serieus bedreigd door piraterij. Nederland was overtuigd van de noodzaak om een humanitaire ramp in Somalië te voorkomen. De afgelopen maanden heeft u hiertoe zeven schepen voor het World Food Program geëscorteerd met een totale hoeveelheid voedsel en hulpgoederen van bijna 60.000 ton! Dat is ongeveer 4,5 maand eten voor meer dan één miljoen mensen. Ook heeft u het Nederlandse vrachtschip de “Jumbo Javelin” en twee andere vrachtschepen door de Golf van Aden begeleid.

De omstandigheden waren soms lastig. Uw flexibiliteit is op de proef gesteld, want ook de missie zelf kende veel last-minute veranderingen. Voor de havenbezoeken wisselden nogal, of gingen helemaal niet door, zodat u voor anker moest gaan. Eén keer kon u de haven van Mombasa niet in vanwege een terreurdreiging.

Gelukkig was er ook tijd voor ontspanning. Bij het tweede havenbezoek, zo heb ik begrepen, heeft vrijwel de gehele bemanning een tweedaagse safari gemaakt in het Tsavo National Park. De bemanningsleden die waren uitgenodigd door de Tanzaniaanse marine zullen dit niet snel meer vergeten. U hebt maar net de enerverende busrit overleefd, maar

de lokale dansen die u werden gepresenteerd waren vast de moeite waard!

Uw missie heeft goed in de schijnwerpers gestaan. De belangstelling van de media was groot, u hebt veel nationale, maar ook internationale journalisten aan boord gehad. En dat is belangrijk, want het is goed dat uw werk zichtbaar is voor het publiek.

Uw missie vormde de overgang naar de EU-operatie Atalanta. Afgelopen vrijdag heeft de Ministerraad besloten dat uw collega's van Hr. Ms. Evertsen van half augustus tot half december 2009 met het fregat deel gaan nemen aan deze missie voor de kust van Somalië. De missie is op 8 december van start gegaan, met als belangrijkste doel de bescherming van de humanitaire transporten van o.a. het *World Food Programme* (WFP) van de VN. Dit is de eerste keer dat de EU een maritieme operatie uitvoert. Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Griekenland en Spanje dragen bij aan de operatie. Een Nederlandse commandant zal vanaf de Evertsen in de tweede helft van 2009 het commando over de operatie voeren. Met deze Atalanta missie is de cirkel voor de Koninklijke Marine dan weer rond: we zijn weer terug bij de traditionele vijand waar het vroeger ooit mee begon, de piraten.

Uw geliefde familie en vrienden staan u straks op de kade op te wachten. U kunt elkaar straks na ruim drie maanden weer in de armen sluiten en samen de feestdagen doorbrengen. Na twee missies in één jaar is het voor u nu even gedaan. Het schip gaat het Dok in, velen van u worden overgeplaatst.

Nadat mijn adjudant de beschikking heeft voorgelezen zullen wij u de Herinneringsmedaille gaan opspelden. U onderscheidt zich met deze medaille van anderen. Draag hem daarom met trots. Deel deze ook met uw thuisfront. Ook daar is een bijdrage van formaat geleverd. Een medaille is een klein teken van waardering voor een grote bereidheid om langdurig, onder soms lastige omstandigheden, ver van huis uw taak te doen. Het is uiteindelijk die bereidheid, en niet in de laatste plaats die van uw thuisfront, die de krijgsmacht in staat stelt haar expeditionaire ambities te vervullen. Ik wil u daarvoor uit naam van de Regering hartelijk danken.

Dank voor uw aandacht en ik wens u alvast hele fijne kerstdagen en een goed begin van 2009.

[Adjudant Stas leest beschikking voor]